

ROMALILAR – Rab bizim Doğruluğumuzdur

Elçilerin İşleri Çalışmaları

Romalılar Mektubuna Giriş

Ölümden dirilmiş olan Rab Mesih'ten, tüm zamanlarda kiliseleri için gelen en büyük armağanlardan biri, elçisi Pavlus'a Roma başkentinde yaşayan Romalılara yazması için vahyettiği önemli mektubudur.

Mektubun amacı ve nedeni

O zamanlarda, Yahudi olmayanların elçisi üç müjde yolculuğu boyunca, Küçük Asya ve Grek bölgelerinde vaazlarını tamamlamıştı. Bu hizmet yolculukları süresince, önemli şehirlerde, kilise üyeleri için inananlar tarafından oluşturulmuş sevgi hizmetleri ve atanmış ihtiyarlar, vaizler ve görevliler buldu. Daha sonra ise Akdeniz'in doğu kıyılarındaki hizmetinin tamamlanmış olduğunu anladı. Böylece, Fransa ve İspanya'da Mesih'in Krallığını kurmak için batıya doğru gitti (Romalılar 15:22-24).

Bu planlara uygun olarak, kendisine olan inançlarını teşvik etmek, ellerine teslim edilmiş olan müjdenin düzenli ve dikkatli bir şekilde çalışılması ve kendisinin Yahudi olmayanlara da Mesih'in elçisi olduğunu açık bir şekilde göstermek için, Roma'daki kilise üyelerine ünlü mektubunu yazdı. Tıpkı Suriye'deki Antakya kilisesinin kendisini yolculuklarını, vaazlarını ve acılarını paylaştıkları gibi, onların da yüreklerine dokunmaya çalışarak, batıya doğru giden yolculuğunda kendisine katılmalarını düşündü. Bunun için, kendisini doğru imanda oluşturması için kiliseyi ikna etmek ve işteki birleşmişliği aracılığıyla dünyayı vaaza hazırlamak niyetiyle, Romalılara mektup bir başlangıç çalışmasını içerir.

Roma kilisesini kim kurdu?

Roma kilisesini Ne Pavlus ne Petrus ne de başka bir elçi ya da tanınmış bir ihtiyar kurmadı. Ancak, Pentikost günü Mesih'in tövbe edenlere Kutsal Ruh'unu döktüğü yerde ortaya çıkan kutsal topraklardaki Romalı hacılar tarafından oluşturuldu. Dilleri En Yüce Olanın muhteşem işleriyle dolmuştu ve bunu takip ederek başkente döndüler ve toplantılarında da çarmıha gerilmiş olan En Yüce'nin tanıklığını paylaştılar. Yahudi ve Yahudi olmayan arkadaşlar, onun kurtuluşu ve Mesih'le ilgili olarak Eski Antlaşmadaki peygamberlikleri

çalışmak için evlerinde gruplar oluşturdular.

Pavlus, Asya ve Yunanistan'daki yolculukları boyunca, özellikle Sezar Klavdiyus'un yönetimi döneminde, M.S. 54 yılından önce, Yahudiler Roma'dan sürgün edildiğinde (Elçilerin İşleri 18:2), bir çok Romalı inanlı ile karşılaştı. Pavlus Roma kilisesiyle şahsen tanışmak ve kendisinde de etkin olan Kutsal Ruh'un armağanlarını vermek için uğraştı. Orada diri ve bağımsız bir kilise bulunduğu için, dünyanın başkentinde uzun bir süre kalmaya ihtiyaç olmadığını düşündü. Bunun yerine, kurtuluş müjdesini daha kapalı bölgelere yaymak için, Rab'de kardeşleriyle birlikte kendi yoluna gitmeyi tercih etti.

Mektubu kim, nerede ve ne zaman yazdı?

Bu mektubu; Elçi Pavlus, Gayus'un Korint'tteki evinde kaldığı süre içerisinde, ruhsal deneyimlerini ve elçisel öğretilerinin doruklarında olduğu dönemde, M.S. 58 yılında yazdı. Pavlus'un Yasa için gayretle çalıştığı dönemlerde, Şam'daki Hıristiyanları, şiddetli bir şekilde eziyet etmek için aradığı zaman, Muhteşem ve diri olan Mesih'in onun yolu üzerinde durduğundan, bu mektubu Pavlus'un yazdığı gibi kimse yazamaz. Ve parlayan kutsallık onu çevrelediğinde, çarmıhta öldükten sonra mezarda çürümemiş, görkemin Rabbi, hor gördüğü ve diri olan Nasıralı İsa'nın muhteşem gerçeğinin farkına vardı. Aksine, İsa ölümü yendi ve kendisinin her şeyin üzerinde yetkisi olan En Yüce olduğunu kanıtlayarak da gerçekten de ölümden dirildi. Pavlus daha sonra anladı ki; Tanrı'nın Oğlu kendisine işkence yapan bu adamı ne ayıplıyor ne de yok etmek istiyor. Bunun yerine, kendisinin değerli olmasından dolayı değil sadece lütfu bağlı olarak, ona merhamet gösterdi ve onu kendi hizmetine çağırdı. Bu nedenle, gayretli, sofu Pavlus alaşağı edildi ve endişelendi. Tanrı'nın lütfuna ve yeni doğruluğunun özüne inandı. Artık bir daha, Yasa'ya uygun bir şekilde, insani işlere bel bağlamadı. Bunun yerine, Mesih'in kutsal sevgisinin bir hizmetkârı olarak, tüm aldatılmış ve mahvolmuşları Tanrı'yla barıştırmak için çağırarak, tüm dünyaya sergiledi.

Mektupta göze çarpan, öne çıkmış tarzlar nelerdir?

Pavlus Roma kilisesinin tüm üyeleri için bu dini değişikliği açıklamayı amaçladı. Ancak bu amaç için, bu kitabı hoş ve saf bir dil ya da uzun ve karşılaştırmalı bir dil kullanarak yazmadı. Aksine, tam anlamıyla akıcı ve açık, Yahudiler ve Romalılar tarafından sorulabilecek sorulara cevap veren bir mektup yazdı. Pavlus mektubunu, yazmış olduklarını ruhunda hissederek, Rab'de kardeşi de olan, Tertius'a yazdırdı. Bir noktada, onların yüzeyselliğini Tanrı'nın kutsal aklamasında tedavi

ederek, yeni imanlılara hitap etti. Sonra da, insanlar için tek umut olan Mesih'in tam aklamasında bulunan, diri olan imana kırgın olanları teşvik etti. Diğer bir açıdan ise; aşırı gururlu yasa savunucularını silkeledi ve bozulmuşluklarını ve tam olarak hatalı olduklarını ve Tanrı'nın hizmetleri için alçak gönüllü imanda nasıl da adandıklarını göstererek kendi doğruluklarını kırdı. Bu nedenle, elçi, mektubunda etkin vaazı alışılmış ve ağırbaşlı öğretiye bağladı. Direkt olarak belirli bir sosyal gruba değil ama tüm dinleyicileri işaret etti; Yahudi olmayanlar ve Yahudiler, gençler ve yaşlılar, eğitilmişler ve eğitilmemişler, bağlanmış olanlar ve özgür olanlar, kadınlar ve erkeklerin her ikisini de. Romalılara mektup, bu güne kadarki, Hıristiyanlıktaki temel öğretilerden biridir. Dr. Martin Luther'in de kendi açıklamasında tanıklıkta bulunduğu gibi: "Bu kitap yeni Antlaşmanın: Yasa ve Müjde, günah ve yargı, lütuf ve iman, doğruluk ve gerçek, Mesih ve Tanrı, iyi işler ve sevgi, umut ve çarmih gibi, bir inanlının bilmesi gerekenleri çokça bulabilmemiz nedeniyle, ruhlar için bir ruhsal hazine gibi her güne adapte olabilen en önemli parçasıdır. Ve bu nedenle de her Hıristiyan tarafından ezberlenmeyi hak ediyor. Ayrıca herkese karşı, ne kadar sofu ya da günahkâr, güçlü ya da zayıf, dostça ya da düşmanca olursa olsun, nasıl davranmamız gerektiğini ve kendimizi nasıl tedavi etmemiz gerektiğini de öğreniyoruz. Bunun için, tüm Hıristiyanların kendilerini onunla eğitmelerini tavsiye ediyorum."

Sevgili kardeşim, eğer imanını eğitmek ve detaylı olarak çalışmayı istiyorsan, öyleyse Romalılara mektup üzerine düşün ve dikkatli bir şekilde çalış. O mektup, sanki, bilgi, güç ve ruhla dopdolu; Tanrı'nın bir üniversitesi gibidir. Sonra, Mesih sizleri gurur ve kendine güvenden kurtaracak ve böylece sizler de mükemmel doğrulukta pekişerek ve günden güne imanda büyüyerek kutsal sevginin uygulamasında güçlü birer hizmetkârlar olabileceksiniz.